

Мошина победа

**БСК – СК 1913 3:2 (0:1)
(10. марта 1935. год.)**

БСК: Глазер, – Радовановић, Митровић, – Арсенијевић, Стевовић, Ђорђевић, – Тирнанић, Шурдоња, Благоје Марјановић, Вујадиновић (Божовић), Глишовић.

СК 1913: Плац, – Стајић, Стокић, – Пауновић, Лојанчић, Анђелковић, – Нешић, (Борица Николић), Матија Перлић, Секулић, Мија Марковић, Никола Перлић.

Пријатељска утакмица. Игралиште „црвено-белих“. Гледалаца око 6.000. Стрелци: Моша 2, Божовић, Секулић и Никола Перлић. Судија Милутин Ивковић. Аут судије Никола Марјановић и Лубурић.

УМЕТНИЧКИ ГОЛ

40 минут другог полувремена;

Резултат 2:2.

Пред галом гужва. Играчи су измешани, а лопта скакуће око њих. Неко је подиже увис и одбацује је мало даље, на „чист“ простор, тамо где има најмање играча. Моша види лопту како пада из ваздуха и муњевито доноси одлуку. Налази се у најнезгоднијем положају. Окренут је леђима голу, а окружен је прупом фудбалера, која је потрчала за лоптом. Не зна коме да дода лопту, јер су сви суиграчи добро покривени. Дрибловати по блату, опкољен с толико играча, било је скоро немогућно, а ничем не би ни користило. Све је то фудбалски ас схватио у магновању и решио се на најтежи потез.

(Моша, бели дрес и Замора са цвећем).

Моша се одједном сав повио унатраг, ослонио се на леву ногу и падајући на леђа ударио је тако лопту десном ногом да је преко њега полетела снажно у правцу гола.

Плац уопште није схватио шта се догађа испред њега. Из гомиле фудбалера одједном је избила лопта, фијукнула је оштро и улетела испод саме стативе!

Играчи су стајали као окамењени и тупо буљили у Мошу који се лагано дизао са земље, бришући руком блато са гаћица. Са свију страна трештао је спонтан пљесак.

Било је то право ремек дело фудбалске вештине. Прави уметнички гол. Један од оних ретких, блиставих подвига који су прославили Благоја Марјановића.

Тај гол је одлучио победу БСК-а на овој пријатељској утакмици.

„ДУША ТИМА“!

У „Времену“ је написано после утакмице:

Један вођа – Моша; једна осовина – Моша; један стрелац – Моша!

А ми бисмо још додали:

„Душа тима – Моша!“

Јер Благоје Марјановић је заиста и овога пута био све и сва у „плавоме“ тиму. Успех БСК-а је Мошина победа.

Омиљени фудбалер играо је изванредно корисно и водио је своју навалу као прави искусни мајстор. Увек у прави час умео је да упосли своје другове, да их гурне напред да их поведе у неодољив јуриш на противнички гол.

А у бековском простору Моша је био страховито опасан. Сваки његов шут претстављао је велику опасност. Њему није потребан простор, он не мора да заустави лопту да је намешта; он је једноставно шаље из сваке позиције, неочекивано, понекад оштро, неки пут је само гурне тако да једва домили до гола, али његове лопте увек су опасне и прете да промене резултат.

Ма да је терен био врло тежак Марјановић је издржао утакмицу до краја и изванредним пожртвовањем давао пример осталима како треба да се боре за свој клуб.

Моша је дао само два гола, али је припремио и трећи. Изненадио је Плаца оштрим шутом, толико јаким да овај није могао да ухвати лопту. Божовић је умео да искористи повољну ситуацију и да затресе мрежу.

ЉУБОМИР ВУКАДИНОВИЋ